

ŠKOLNÍ ČASOPIS

MARMELÁDA

zpracovali žáci deváté třídy

Co je to láska?

Láska je, když má člověk člověka rád!

Láska je, když chce někdo někomu něco dát!

Láska je úsměv na tváři!!

Láska štěstí vytváří!!

Láska je důkaz naděje!!

Láska člověka zahřeje!!

Láska je ryba ve vodě!!

Lásku nepoznáš v náhodě!!

LÁSKA JE TA NEJKRÁSNEJŠÍ VĚC!!

Co to vlastně znamená „opravdově se zamilovat“? Je to chvíle, kdy nám při setkání s druhým divoce buší srdce? Chvíle, kdy se nesoustředíme na nic jiného než na něj a kdy přemýšlíme, jaká by s ním byla budoucnost? Nebo když říkáme „opravdově“, hovoříme o něčem víc...

"Láska, to není jen pohled věnovaný jeden druhému, znamená to dívat se společným směrem."

Už celá tisíciletí jsou lidé na celém světě okouzleni **láskou**. **Láska** se dotýká každého člověka a provází ho celým životem, od narození až do smrti. Někdo definuje **Lásku** jako vzájemnou sympatii a citovou blízkost, pro někoho je to spíše nepřenosná zkušenost, kterou si musí každý zažít sám. **Láska** je neuchopitelná, je bláznivá a pro každého znamená něco jiného. Proto je tak krásná.

Co je to **láska** mezi mužem a ženou - **láska** milenecká.

Co je to **láska** mezi dítětem a rodiči-láska mateřská.

Co je to **láska** mezi přáteli-přátelská.

4. A tvoří

Škola

Každý den, když ráno vstanu, hned už myslím na češtinu,
čtení, psaní, malování, to žádná nuda není.
Já mám samé jedničky, potom zase kouličky,
potom když jdu spát, na školu myslím rád.

Kryštof Pittner, Ondra Nohel, Filip Trávníček, Tomáš Jachan

Škola

Každé ráno škola volá,
hola hola hola holáá.
Český jazyk umíme,
anglicky se učíme.
Matika nás pořád baví,
strašák nás tu pořád straší.
V tělocviku cvičíme,
Kotouly už umíme, v hudebce zas zpíváme,
písně, které neznáme.
Hrajeme piškvorky,
zpíváme citronky.
Na mapu se díváme,
města přitom hledáme.

Petra Krejčířiková, Adéla Přibylová, Terka Zourková

Honza

Byl jednou jeden Honza, který chodil do n-yoje. Byl malý a měl tlusté nohy, protože hodně jedl. Když tančil pokaždé mu ujeli rodiče, ostatní děti se smály a učitelka ho napomínala. Aby nebyl tak tlustý-nejedl. To je celý příběh a takhle prožívá celý život

Terka Z., Katka, Adéla, Terka B., Petra

Muž s kocovinou

Byl jednou jeden muž, který měl kocovinu. Furt pil a kouřil, protože byl závislí. Jednou se opil a zvracel, zvracel a zase pil. Aby mu nebylo špatně, dal si Paralen a ráno mu bylo dobře.

Ondřej Nohel, Filip Trávníček, Tomáš Jachan

Příběh na P-publicistika

Pivovar

Pan Pospíšil pracuje pro PIVOVAR. Pravidelně pije pivo, protože pracuje pro pivovar. Pivo pomáhá při prostatě, Proto pije příliš piva. Po příchodu paní Petry Pospíšilové přestal pracovat pro pivovar, protože politikové přestali posílat peníze. Pan Pospíšil právě pracuje pro policii. Práce přináší prosperitu. Paní Pospíšilová ponocuje, protože pan Pospíšil pracuje pořád. Pana Pospíšila propustil poručík Přikryl. Pláče.. pracuje pro popeláře. Potřebuje peníze po porodu. Paní Pospíšilová porodila Patrika. Pořád pláče, protože Patrikovi praskají pleny po prdech. Po patnácti podzimech potřebuje povolání. Prvně práce připomínala pašování prášků, později pokračoval po pěšince pana Pospíšila. Pracuje pro pivovar! Patrikovi prarodiče jsou pyšní, protože Patrik pokračoval po pěšince pana Pospíšila. Patrik potřebuje přítele, protože přitepluje. Pavel, přítel Patrika protestoval proti pávům. Patrik proměnil přítele. Pěstují pávy. Připili si pivem pro prospěch pávů.

*Denisa Bartošková, Barča Voříšková, Kača Trávníčková, Klára Zorková,
Honza Školař, Honza Augustin, Terka Příbylová*

Interaktivní pořad Podané ruce

(zdroj: web školy)

Na interaktivní pořad Podaných rukou do Olomouce jsme vyrazili společně s šestou třídou.

Protože tu byly jen dvě lektorky, museli jsme jít postupně. První byla šestá třída a potom my, sedmáci.

Nejprve jsme se všichni představili a řekli si něco o sobě. Potom jsme hráli hru s papíry na hlavě, ve které jeden lovil ostatní. Když jsme dohráli, opět jsme se posadili na měkké a pohodlné polštářky. Následně nás rozdělili do dvou skupin, ve kterých jsme proti sobě soutěžili s tenisáky. V prvním kole jsme si míček házeli do vzduchu na čas, ve druhém o zem- také na čas. A třetí kolo jsme to střídali i o zem i ve vzduchu.

Poté následovala asi desetminutová přestávka. Během ní bylo možné využít stolní fotbal, horolezeckou zeď nebo houpáčku. Ale my jsme nejvíce využili polštáře.

Když skončila přestávka, rozdělily nás lektorky do tří skupinek, které zpracovávaly projekt o drogách, alkoholu a o cigaretách. V závěru jsme s ním seznámili ostatní. Na konec jsme vyplňovali dotazník a na rozloučenou dostali kartičky s e-mailem a adresou pořádající organizace.

Petra Zbořilová (7.tř.)

V úterý ,6. října, se žáci šesté a sedmé třídy zúčastnili projektového pořadu Podané ruce v Olomouci. Na následujících několika řádcích vám popíšu, jak vypadal náš výlet na tuto akci.

Ráno jsme nastoupili do autobusu a vyrazili jsme. Zatím to byla nuda. Někteří hráli slovní fotbal, jiní si vykládali vtipy a ostatní poslouchali hudbu z telefonů. Naším učitelům zjevně lezl na nervy ten řev ze zadní části autobusu, ale překousli to. Cobydup jsme byli v Olomouci, ale čekala nás ještě dlouhá pěší cesta přes město. Budova, kde se program odehrával, byla nedaleko Dolního náměstí, na kterém jsme si řekli organizační informace.

Šestá třída šla na program jako první. Na našem programu jsme hráli spoustu her. Asi nejvíc nás bavila hra, kde jsme zachraňovali životy. Měli jsme na výběr z několika lidí a museli jsme se rozhodnout, koho zachráníme. Nakonec jsme se téměř všichni shodli, že zachráníme vědce, který byl blízko objevení léku proti AIDS. Také jsme si povídali o našem životě. Kde jsme byli o prázdninách, jakou máme přezdívku a co nás nejvíc baví. Díky tomu jsme se i lépe poznali. Potom následovala přestávka. V místnosti byl stolní fotbal, lezecká stěna a v akváriu byla nějaká divná žába. Kluci hráli fotbal a holky lezly po stěně. Na konci programu jsme ještě dostali dotazníky, které jsme tam všichni vyplňovali.

Po skončení jsme šli na procházku městem. Všichni jsme chtěli rozchod, ale učitelé nás nutili dívat se na orloj. :D to byla samozřejmě hrozná nuda. Potom jsme měli ten vytoužený rozchod. Všichni šli na oběd nebo nakupovat. A potom šla asi polovina z nás na zmrzlinu. Hmmm, ještě teď se nám určitě sbíhají sliny. Po půl hodině jsme se začali nudit, jelikož nikdo nenašel žádnou zábavu. Jen Vilda se nenudil, honil totiž po náměstí holuby. Někteří z nás si tak utvořili debatní kroužek. Muselo to být něco, se na nás dívat, když tam stojíme uprostřed náměstí a povídáme si. Dokonce si na nás nějakí pubertáči ukazovali. Nám to nevadilo, my jsme si jich nevšíмали.

Konečně uběhl ten pomalý čas a šli jsme na autobus. V autobuse opět někteří hráli slovní fotbal, jiní si vykládali vtipy a ostatní poslouchali hudbu z telefonů. No přesně jako předtím. Když jsme konečně dojeli do Pustiměře, bylo už půl čtvrté. Dojíždějící si stěžovali, že jim ujel autobus, a tak všichni začali volat domů. No jednoduše si zajišťovali odvoz.

A tak skončil náš den.

Katka DRMOLOVÁ, 6. Třída

Protikuřácký řetěz

(zdroj: web školy)

Dne 23.11.2009 jsme hned první hodinu celá škola i 1.stupeň dělali protikuřácký řetěz. Měli jsme skládat celkem 3 řetězy podle barvy. První byla barva žlutá, že jsme nikdy nekouřili a ani jsme to nezkusili. Druhá byla zelená, že jsme to zkusili, ale nepokračovali a poslední byla červená a to znamená, že kouříme. Všichni měli odpovídat popravdě jestli kouří nebo to zkusili nebo kouří. Největší byl žlutý řetěz a umístil se na 1.místě, potom byl zelený umístil se na 2.místě a na posledním místě byl červený řetěz. Ten byl ze všech nejmenší a to je dobře, protože bychom neměli kouřit je to nezdravé a mohli by jsme dostat rakovinu. Tak pozor nato!!!!!!!!!!!!!!!

Eliška Filáková, 7.třída

KYBERŠIKANA

(zdroj: web školy)

Víte, co je kyberšikana???? My jsme to nevěděli, ale po návštěvě pana Davida Šmahela už to všichni žáci deváté třídy ví. Kyberšikana je šikana odehrávající se přes internet nebo mobilní telefony. Pan Šmahel s námi strávil dvě hodiny, z čehož první jsme vyplňovali anonymní, velice zajímavý dotazník. Jeho součástí byly otázky na znalosti funkcí našich mobilů a počítačů, zdali nám někdo nebo my někomu ubližovali prostřednictvím internetu a mobil, či jsme byli jejím svědkem.

Další dotazník se týkal znalostí, jak moc si na internetu chráníme své soukromí. Povídali jsme si také o možných rizicích a nebezpečích internetu a různých skupinách, ať už facebook nebo libimseti, my space....Vždy musíme počítat s tím, že se na náš profil, a s ním uveřejněné informace o naší osobě, může dostat kdokoliv, a proto bychom jsme měli zveřejňovat jen tolik, aby nám to neublížilo. Takže rozhodně neuvádět svoji adresu, telefon a podobné soukromé informace. Pozor také na fotky....

Máte na facebooku nastavenou bezpečnost??? Může si vaše alba či profil prohlédnout každý ??? Záleží na každém z nás, kolik o sobě na internetu uveřejníme, protože v dnešní době je to opravdu nebezpečné....

Evka Sedláková, 9.třída

Není nám lhostejné životní prostředí školy

(zdroj: web školy)

Projekt je zaměřen na zkoumání životního prostředí v okolí školy a to především na výzkum čistoty ovzduší a půdy. Jeho hlavními cíly jsou podpora ekologické myšlení, citění a jednání u dětí, realizace ekologických výukových programů a zapojení školy do mezinárodního programu GLOBE.

O programu GLOBE

GLOBE je dlouhodobý celosvětový projekt zaměřený na sledování životního prostředí na místní i globální úrovni. Studenti ze 111 zemí světa provádějí pozorování kvality životního prostředí ve svém okolí, výsledky odesílají prostřednictvím internetu do databáze v USA a porovnávají s profesionálními výsledky ze satelitů či studentskými výsledky ostatních účastníků.

Projekt GLOBE i jeho výsledky jsou přístupné všem lidem na celém světě na adrese www.globe.gov. NASA (National Aeronautics and Space Administration) je garantem zpracování výsledků a vývoje počítačového programu GLOBE.

GLOBE pomáhá propojovat předměty, vede studenty k samostatnému uvažování, získávání a třídění informací, k využívání internetu, praktickému použití jazyků, rozvíjí spolupráci uvnitř školy mezi studenty, pedagogy, mezi školami v ČR i zahraničí, v rámci obce – s rodiči i místními zastupiteli.

ZŠ Pustiměř je jedinou školou na okrese Vyškov, která je do projektu GLOBE zapojena. Do projektu jsou zapojeni především žáci 2. stupně (tj. 6. – 9. třídy), kteří provádějí měření v oblasti **meteorologie** – okamžitá, maximální a minimální teplota a **pedologie** – pH, půdní vlhkost.

K měření teploty vzduchu je na školním nádvoří zřízena meteorologická budka, ve které je umístěn max. min. teploměr. Na tomto teploměru měří žáci každý den v pravé sluneční poledne okamžitou, maximální a minimální teplotu, a naměřené hodnoty zapisují do připraveného archu. Tyto hodnoty jsou pak každý pátek odesílány elektronicky do USA.

Výsledky jednotlivých měření je možné zhlédnout na webových stránkách školy <http://zs-pustimer.webz.cz/index1.htm> po kliknutí na odkaz EVV-ekologie a dále na odkaz GLOBE.

Program Recyklohraní

Recyklohraní je dlouhodobý školní recyklační program, který si klade za cíl realizaci zpětného odběru baterií, akumulátorů a elektrozařízení spojený s osvětovou činností v problematice nakládání s odpady ve školských zařízeních v České republice.

Školy zapojené do projektu získávají za sběr baterií a drobného elektrozařízení do připravených nádob body, za které si mohou následně vybrat zajímavé odměny z katalogu cen. Další body mohou školy získat za účast v soutěžích či splnění rozličných úkolů vztahujících se k problematice třídění a recyklace odpadů. V tomto školním roce např. žáci vytvářeli mapu odpadních míst v Pustiměři a budou vyrábět vánoční přání pro Recyklohraní.

Ekologické výukové programy

Žáci všech ročníků se pravidelně zúčastňují ekologických výukových programů. Např. čtvrtá třída se zúčastnila programu Návštěva u babky bylinářky, který byl zaměřen na poznávání a využívání bylin k léčení a v kuchyni, šití bylinkových váčků, výrobu léčivé masti, bylinkového oleje nebo octa. Šestá třída začátkem prosince absolvovala pětidenní pobytový program Zimní přírodou na Rychtě v Krásensku. Na tomto kurzu se žáci vžili do kůže lovců poslední doby ledové a pohybovali se v přírodě i při náročnějších terénních podmínkách. Dále zkoumali projevy života a adaptace organismů v období zimních měsíců. Účastníci si osvojili práci s literaturou, procvičili si praktické přírodovědné dovednosti a naučili se prezentovat výsledky své práce.

Mgr. Vlastimil Smékal

Život v době ledové – Rychta Krásensko – aneb super týden :)

Jak začít? Strašně se těšíme... sraz ve Vyškově na nádraží... kecáme a smějeme se.... a už jedeme... a už jsme tam. Baví mě si vybalovat věci a ubytovávat se na pokoji. Pak nastává důležitý moment --> seznamujeme se s našimi vedoucími, kterým můžeme tykat a už první den víme, že to tady s nima bude úžasné.

Pamatujeme si, jak jsme stříleli z luku, rozdělovali se do skupin, prováděli archeologickou výpravu. Zajímavé bylo vytváření projektů, terénní akce, vytahování plazů, obojživelníků a hmyzu z terária a plácání předmětů z hlíny. Hodně mě překvapilo, že vlašský ořech, bramborový škrob nebo mrkev vypadají pod mikroskopem tak zvláště. Jahodový čaj je výborný (když se osladí) oproti tomu žebříčkový čaj je odporný!!! Zjistila jsem to, když jsme jednou večer vařili čaje ze všech možných bylinek. Další zajímavost – vyrobit hrot šípu bylo prý lehčí, než vyrobit tu tyč, do které je hrot zasazen. Vyprávěl nám o tom instruktor Jirka při výpravě na skálu Kolíbka. Jak těžké je v zimě rozdělat oheň jsme si vyzkoušeli předposlední den. Na ohni jsme posléze opékali „ sobí špekáčky “ z čerstvě „ uloveného soba. “ Každý se musel šípem trefit, aby měla tlupa nějakou kořist. My jsme trefili těhotnou lasici s dvojčaty, takže se v poho najedla celá tříčlenná tlupa. A to nemluvím o úžasných jídlech, která nám na Rychtě celý týden připravovaly moooc šikovné kuchařky. Jako od maminky. :)

V pátek se nám ani nechtělo odjíždět. Ale protože všechno končí, aby mohlo něco dalšího hezkého zase začít, rozloučili jsme se objetím a několikerým máváním a voláním ahóóój s našimi super vedoucími a s naší krásnou Rychtou.

Karin Václavíková 6. třída

ŠKOLA V PŘÍRODĚ (6.TŘÍDA)

Rychta byla super. Chci se tam vrátit.

Zdeněk Fiala

Nejlepší sranda byla, když jsme se já, Katka a Martin mlátili těma lehátkama.

Petra Suchánková

Díza byla fiasko, ale instruktoři/instruktorce byli bezva, prostředí se mi také líbilo a pokoje byly lepší než v Ruprechtově. Takže bezva.

Karin Václavíková

Líbilo se mi, jak jsem chytil hraboše.

Daniel Martinesz

Krásenko bylo super, lepší než na Malině v Ruprechtově.

Elena Klevetová

Bylo to super a všichni na nás byli hrozně hodní. Líbilo se mi to víc než na Malině.

Pavλίna Šormová

Líbilo se mi jak jsme šli ve čtvrtek ven a učili jsme se rozdělovat oheň. Nelíbilo se mi, že jsme se tam hádali.

Martin Školař

Moc se mi tam líbilo. Byla tam sranda. Až na to, jak jsme se tam hádali.

Jan Zlámál

Moc se mi v Krásenku líbilo. Na pobyt mám krásné vzpomínky.

Nikol Trávníčková

Na Rychtě to bylo moc fajn, protože jsem paní učitelce Hronové venčil psa Andinku. Dále mě tam moc bavily programy, co vedoucí vymýšleli. Vedoucí byli super. Nelíbilo se mi, že jsme museli jít v dešti ven.

Filip Kocián

Na Rychtě to bylo fajn, bavily mě ty různé hry, které vymýšleli vedoucí. Vedoucí byli super, ale nelíbilo se mi, že jsme se hádali. Jinak to bylo všechno fajn a dobré.

Silvie Lovecká

No, já myslím, že to bylo super, až na ty hádky. Každý den jsme měli jiný program a hra, která se nám líbila, se hrála ještě jednou.

Denisa Navrátilová

No na Rychtě to bylo super, všechno se mi líbilo i výlety byly super.

Vlád'a Praženka

Na Rychtě v Krásenku to bylo super, protože jsme hráli fajnové hry a chodili ven, sice bylo škaredé počasí, ale tu srandu to neměnilo. Vůbec nejhůřší, a co se mi nelíbilo, bylo, že jsme se hádali.

Jana Slezáčková

Na Rychtě se mi líbilo, že tam byla sranda a nejvíc se mi líbilo jak Tereza řekla Janě: „Jani, počky“. A nelíbilo se mi, když pan učitel zakázal návštěvy.

Karin Dušková

Rychta byla nej až na některé chvíle a hádky, ale moc se mi tam líbily ty super výlety do přírody, ale pan mě našťval, ale úpe mega moc když nám všem zakázal návštěvy, jinak super☺.

Ivona Skoupá

Všechno se mi moc líbilo, byli super hey a hlavně byli nej vedoucí. Nelíbilo se mi věčné hádání a chování Filipa (Když lezl holkám do sprch).

Katka Drmolová

Rychta byla moc hezká a zajímavá. Vedoucí nás celý týden prováděli různými hrami a také po pěkných památkách. Super, úžasné a krásné.

Jitka Jachanová

Na Rychtě byla sranda. Strašně se mi to líbilo, ale nelíbilo se mi nic. Všechno bylo v poho.

Martina Drmolová

Na Rychtě se mi líbilo. Byla tam sranda, ale nelíbily se mi ty hádky mezi děckama.

Simona Hlaváčová

Co je v mém životě neobyčejné, čemu se věnuji nerad a čemu se věnuji nejraději...

V mém životě je neobyčejné, že jsem se narodil. Důležitá je pro mě mamka, mně na ní hodně záleží. Věnuji se rád motorkám a hasičům.

Lukáš Matulík

Neobyčejné a vzácný je pro mě celý můj život. Nejraději se věnuji tomu, co mě baví. Např. Hrát na hudební nástroje.

Nikol Trávníčková

Baví mě chodit ven s kamarádama. Zdá se to být obyčejné, ale pořád mě to baví. Nejraději se věnuji rugby. Není to jako fotbal, který hrají všichni a je nudný.

Martin Školař

Ráda se věnuji našemu pejskovi Ronovi a papouškům, kačenkám a Bobešovi, což je můj kocour a líbí se mi na tom, že si s nimi mohu hrát a dovádět s nimi.

Jana Slezáčková

V mém životě je vzácné jen jedno, a to hodně, opravdu hodně dobré přátelství. Nejraději jezdím na koních, je to prostě super.

Katka Drmolová

Nerada se věnuji tomu, co mě nebaví. Co je nepříjemné, ale potřebné-např. uklízení. Protože pak by se z toho mohly dostat nějaké nemoci. Nejraději poslouchám hudbu, nebo chodím na procházky se psem. Líbí se mi na tom, že se mohou obě činnosti skloubit dohromady.

Simča Hlaváčová

Nejraději se věnuji tanci. Na této činnosti se mi líbí, to že tanec není jenom koníček, je to všechno o citech a emozích.

Andrea Holubová

Ráda hraji na klavír, protože mě to prostě baví. Taky ráda chodím na procházky s vašimi psy, protože aspoň nemusím „hnít“ doma a jdu se provětrat a psi jsou taky spokojení, protože jinak musí chudáci zavření ve svém výběhu.

Pavla Šormová

Nerada se věnuji uklízení a nejraději se věnuji učení, protože pak dostanu jedničku a také se věnuji svým domácím mazlíčkům.

Tereza Hučíková

Neobyčejné je pro mě jezdit autobusem. Sváteční jsou pro mě Vánoce a Velikonoce.

Lucka Přikrylová

Neobvyklé jsou pro mě svatby a když jezdíme na dovolenou.

Denča Navrátilová

Nejraději se věnuji kamarádkám, svému pejskovi a také rodině. Jezdíme po výletech a nákupu.

Jitka Jachanová

V mém životě je neobyčejné vstávání do školy. Nerada se věnuji tělocviku, nepříjemná je pro mě matematika. Ale chci něco umět.

Karin Dušková

Sváteční asi to, když ve škole nemáme písemku. Nejraději se věnuji fotbalu, nejvíc se mi na tom líbí, že vyhráváme.

Elena Klevetová

Nejvíc vzácné je to, že mám úplně nejradši kamarády, i když jsou z Vyškova, ale vidím se s nimi každý den.

Ivona Skoupá

Obyčejné pro mě je, že každý den jím a piji. Rád někomu na Vánoce kupuji dárek. Nejraději se věnuji svému kolu. Furt si ho umývám a furt na něm jezdím.

Zdeněk Fiala

Sváteční jsou pro mě Vánoce, vzácné-aby byli všichni zdraví, neobyčejné-škola a nákupy.

Kristýna Špačková

Nepříjemné je pro mě očkování, protože bolí, domácí práce-nuda, ale musím, protože rodiče by neměli na nic čas.

Monča Oharková

V mém životě se opakují operace. Rád se věnuji, protože je to super.

Vláša Praženka

Rád se věnuji rodině a mým koníčkům, jako je třeba fotbal, protože se tam běhá a je tam trochu adrenalinu.

Honza Zlámal

Vzácná je pro mě jízda na nějakou akci (letecký den, raft, divadlo, kino, tábor) když se jede vlakem. Baví mě tanec-umění najít a vyjádřit příběh skrytý v hudbě četba-neobyčejné příběhy, internet-přijímání nových info a poznatků.

Karin Václavíková

V mém životě je neobyčejné to, že čas trávený s rodinou je moc vzácný. Ráda se dívám na televizi, ale na poučné programy, např. ANIMAL PLANET. Něco nového se naučím.

Lucka Sádovská

Pustiměř

Obec Pustiměř se léta marně snaží získat nepoužívaný vojenský pozemek u vyškovského letiště, aby z něho mohla odklidit rozsáhlou černou skládku. Rozbité televizory, konzervy, plastové pytle, umělohmotné láhve, střepy, krabice. Zkrátka nejrůznější odpadky. Takový pohled se naskýtá všem, kdo cestují z Vyškova směrem na Pustiměř a Drysic. „Za Pustiměř, naproti vojenskému leteckému muzeu, je už dlouho úplná hora nepořádku. Bude to někdo řešit?“ ptá se například Eva Valehrachová z Drysic. Povinnost uklidit odpad spadá na vlastníka pozemku. Lokalita se nachází na rozhraní katastru Vyškova a Pustiměře. Pozemky u letiště po levé straně státní silnice směrem k Pustiměři patří naší obci. Ty napravo jsou Vyškova,“ vysvětlil pustiměřský starosta Miloš Nevřala. Přestože území patří katastrálně Pustiměři, vlastníkem je ministerstvo obrany. Spravuje je Vojenská ubytovací a stavební správa v Brně. Je to ještě dědictví z dob, kdy u letiště bývala kdysi letecká kasárna. Protože místo patří k Pustiměři, považuje starosta skládku za velikou ostudu. Už několik let se snaží problém vyřešit. Zatím prý marně. Jednání s vojáky se podle něj neúměrně protahují. Pozemek, který vojsku už k ničemu není, by Pustiměř rád převzal a postaral se o něho. „Žádost o bezúplatný převod jsme na vojenskou správu předali už v roce 2004. Řekli nám, že půjde jen o formalitu a pozemek nám rádi předají,“ řekl Nevřala. Jenže uplynuly tři roky a nic se nedělo. Starosta před několika dny znovu oslovil ředitele odboru pro nakládání s nepotřebným majetkem Vojenské ubytovací správy Josefa Lachmana. „Dozvěděl jsem se, že smlouva je k podpisu přichystaná už déle než rok. Slíbil, že v dubnu by se to mohlo napravit. Ale upozornil mě, že může trvat třeba dalšího půl roku, než věc projde ještě ministerstvem financí,“ kroutí hlavou starosta Pustiměře. S Josefem Lachmanem se redakci vyškovského Deníku-Rovnosti opakovaně spojit nepodařilo, protože je v současné době na dovolené. Tiskový mluvčí ministerstva vnitra Jan Pejšek ale potvrdil, že návrh převodní smlouvy předloží armáda obci v nejbližších týdnech. Ačkoli starosta podle svých slov s představiteli vojenské ubytovací a stavební správy hovořil o skládce před pár dny, vojáci o ní údajně nic nevědí. „Několikrát se zde skládka objevila a odstranili jsme ji. Aktuálně však o její existenci nemáme informace. Pozemek je nevyužívaný. Není trvale monitorován,“ řekl Pejšek. Pokud se převod ve prospěch Pustiměře uskuteční, postará se obec o vytvoření biokoridoru, který by zakrýval průmyslovou zónu. Nejprve vyčistí nepořádek. Ze zhruba pětihektarového pozemku sesbírají hned několik kontejnerů odpadu. „Budeme potřebovat nejméně dvacet tisíc korun. Pak také necháme vysekat křoviny a protřídíme shnilé stromy. Musíme zabezpečit, aby sem nemohla jezdit nákladní auta a zbavovat se většího množství odpadu,“ dělá si plány pustiměřský starosta Miloš Nevřala. Podle něho jedinou možností, jak nenechat skládku znovu rozrůst, je průběžně odpadky odklízet. Křovinaté okolí silnice do Drysic lidi, kteří se nelegálně zbavují odpadků, přímo přitahuje. Vyškovští silničáři řešili v poslední době hned několik velkých ohnisek černých skládek. „U Drysic na staré cestě na Prostějov u mostu je velká stoková jímka. Zřejmě některý hostinský tam nechal vyvážet zbytky zvěřiny. Našli jsme tam i uhynulé sele. Měli jsme potíže přiblížit se ke skládce, natož ji odklidit,“ vzpomněl si Jan Olejníček z vyškovské oblasti Jihomoravské krajské správy a údržby silnic. Ani závora neodradila lidi k vysypávání odpadu nedaleko Drysic. Nepořádek je také na málo frekventované cestě od Pustiměře na Ivanovice na Hané v zatáčce.

Barbora Voříšková, Leona Matulíková 9. třída

Sportovní den

Ve čtvrtek, 15.10 2009, se konal na naší škole již tradiční Sportovní den. Celé dopoledne patřilo předškoláčkům a žákům z 1. třídy. Už dlouho dopředu jsme plánovali, vymýšleli a kombinovali, aby se den stal dnem s velkým D.

My, deváťáci, jsme se převlékli za různé známé pohádkové bytosti a fakt se nám povedly. Takže- program byl promyšlen, stanoviště nachystaná a už čekáme na příchod dětí. Důležitou roli sehráli dva řečníci, kteří se neustále poctivě připravovali a nacvičovali proslov. Kdo jiný by to mohl být, než největší ukecánci ze třídy- Terka Příbylová a Honzík Školař. A pozor !!! Už se ve dveřích objevují malinké postavičky. Někteří trochu váhají, drží se za ruku paní učitelky- tam je přeci jen bezpečno, ale nakonec dělají první odvážné krůčky a vstupují do pohádkového světa. Na začátek jsme zazpívali písničku a při další jsme roztančili celý sál. A teď už nic nechybělo k rozjetí celého programu. Děti ve skupinkách postupovaly od jednoho stanoviště ke druhému, aby si vyzkoušely svoji sílu při přetahování lanem, ochutnávaly a poznávaly různá jídla, pinkaly si s nafukovacími balonky a posléze se snažily je šlápnutím prasknout., malovaly si na obličeje, skládaly puzzle...

Všechny děti se do plnění úkolů vrhly s vervou a určitě se všichni moc dobře bavily. Nakonec dostaly diplom a sladkost. A úplně nakonec jsme si ještě zatančili a zazpívali. Podle úsměvů dětí jsme usoudili, že se jim tento den líbil a nám samozřejmě také.

Terka Sedláková, Terka Příbylová, Lucka Vidlářová a Denča Bartošková

Názory dětí:

Líbily se mi všechny soutěže, nejvíc ochutnávání.

Honzík Vrba

Mně se nejvíce líbilo malování na obličeje a praskání balónků.

Tereška Holková

Mně se líbilo úplně všechno.

Simonka Brhelová

Líbilo se mi jak jsme házeli balony do koše a skládání obrázků.

Domča Votava

Mně se líbila přetahovaná a jak nás malovali.

Miša Perju

Mně se nejvíce líbilo úplně všechno.

Davídek Bayer

Líbilo se mi kopání do brány a praskání balónků.

Filda Vitásek

Indie – Královna orientu

13. 11. 2009 se všichni žáci 2. stupně zúčastnili ve Vyškově v Sokolském domě úžasného programu o Indii. Ráno jsme se hodinu učili, a pak jsme vyrazili. Mě osobně to docela bavilo, dozvěděl jsem se dost informací o Indii. Program trval asi hodinu a byl zajímavý, vůbec jsem se nenudil. Za necelou hodinu jsme se s Indií rozloučili a vyšli jsme na autobus. Chvíli jsme čekali a potom už jsme jeli do školy. Ve škole jsme se ještě 2 hodiny učili, to bylo to jediné, co se mi ten den nelíbilo.

Program mě bavil, byl jsem spokojený.

Lukáš Žák 8. tř.

Jak se líbí druháčkům na této škole?

Když jsme vyrazili do druhé třídy, abychom zjistili, zda se na naší škole líbí našim druháčkům, nečekali jsme, že to bude až tak náročné. Na položenou otázku- **Jak se ti líbí na této škole** nám to ale nedalo a snažili jsme se z nich vyloudit víc, Zjistili jsme, že se jim ze všech předmětů, co mají, nejvíce líbí matematika, tělocvik, plavání a výtvarná výchova.

A jak se druháčci vypořádali s druhou otázkou? Zněla takto: **Chodíte rádi do školy?**

Odpověď byla opět dosti stručná. Jistě, že rádi chodíme do školy, jelikož tu máme moc kamarádů, zbavíme se sourozenců, i rodičů, chceme být chytří, prožíváme tu spoustu dobrodružství a hlavně máme hodnou paní učitelku. Navíc se naučíme vše, co chceme, a to je nejlepší. Moc se nám tu líbí.

A proč se Vám líbí zrovna uvedené předměty? I s touhle otázkou si nelámali hlavičky a v mžiku odpověděli: „Máme hodnou paní učitelku, na plavání si odpočineme a nemusíme se učit.“

Blížil se konec hodiny a s tím i konečně otázka. Chtěli byste na škole něco změnit?- přejeme si tu skákací hrad a nebo místo celé školy hrad, a abychom mohli dělat víc výrobků.

I menší anketa prokázala, že se druháčkům u nás opravdu líbí:

Hodně moc 14

Málo.....3

Vůbec.....2

Denisa Bartošková a Leona Matulíková

Mikuláš na škole

V pátek ve škole byla velká sranda. Byla velká sranda, protože čert odnesl Tomáše na chodbu. Tom musel zazpívat písničku. Až přišel řekl, „AU“ Celá třída se začala smát. Mikuláš se mi moc líbil.

Aneta Š. 3. třída

V pátek jak tady byl Mikuláš, se mi to moc líbilo. Každému dal jeden bonbon a odnesl si jen Tomáše za dveře. Potom se Tomáš vrátil.

Ondra Trávníček 3. třída

Mě se líbil Mikuláš, protože odnesli Tomáše. Bylo tady hodně čertů a andílek nám rozdali z velkého koše bonbony. A já jsem si myslela, že budou perníky. A ještě se mi líbil Mikuláš, jak přicházel k nám, protože mu málem spadla čepice.

Míša Kouřilová 3. třída

Mikuláš se mi moc nelíbil, protože nám donesl jen jeden bonbon. Ale ty převleky se mi líbili, zvlášť ten čert.

Marek Martinez 3. třída

Mikuláš se mi líbil a moc.

Štefan Gaži 3. třída

Ve škole jsme viděli a poznali Mikuláš s andělem samozřejmě i s čertem. Moc se mi to líbilo.

Martina P. 3. třída

V pátek 4. 12. se mi líbil Mikuláš líbil. Protože byli všichni hezky oblečení. A nejvíce se mi líbil Mikuláš.

Ondrová Iva 3. třída

Nelíbil se mi moc, bylo to moc rychlé. Ale byl jsem rád, že jsme se neučili.

David Greguš 3. třída

Mikuláš ve škole byl velmi nádherný čerti si mě odnesli a dali mi dva bonbony. Zpívali jsme jim „Mik miku Mikuláš přišel s čertem na guláš mik miku Mikuláš, přinesl nám zimní čas.

Tomáš Klímek 3. třída

Mě se líbilo, jak se Mikuláš ptal jestli paní učitelka zlobila. A jak čerti chtěli vzít Jirku a Zdenu. A taky se mi líbila nadílka.

Klára Václavíková

Líbilo se mi, jak vzali Zdenu a Jirku do pekla líbilo se mi, jak jsme zpívali.

Roman Špaček

Líbil se mi Mikuláš, protože byl hodný.

Diana Lukačková

Moc se mi líbilo, jak čert odnesl Jirku a Zdendu. A jak ten Mikuláš tancoval, když jsme zpívali.

Tereza Ryšánková

Líbilo se mi, jak Jirku odnesli čerti, jako nevěstu. A líbili se mi čerti.

Adam Žemlička

Mně se líbil ten Mikuláš. A ještě ti andělé a taky ti čerti.

Filip Štolfa

Mně se líbilo, jak mě vzal čert. Zazpíval jsem básničku, punčošku.

Jirka Hučík

Moc se mi líbilo, jak Jirku a Zdendu odnesli do pekla. A ještě se mi líbilo, jak Jirku vzali jako princeznu.

David Hádra

Mně se líbilo, protože byli hodní a pěkně se smáli, když mi dávali chuťovky byl jsem rád. Moc rád.

Zdeněk Zlámal

Čerti byli škaredí a Mikuláš srandovní.

Martin Skola

Mně se líbilo, jak vzali Jirku čerti, jako nevěstu. Mikuláš byl hodný a ptal se, jestli byla paní učitelka hodná. A pak se mi líbilo, jak chtěl čert odnést Dianku Lukačkovou. A jak nás fotil jeden anděl.

Markétka Sádovská

Čerti si chtěli vzít Zdenou a Jirku. Mikulášský den byl bezva. Anděl byl hezký.

Adéla Grmelová

Čerti odnesli Jirku se Zdenou. Andělé se mi moc líbili A Mikuláš se nás ptal, jestli byla paní učitelka hodná. Vše se mi moc líbilo.

Jana Burešová

A co říct (nebo vlastně napsat) na závěr naší nové Marmeládky?

Mrzí nás, že musí vycházet pouze na internetu, protože naši sponzoři na obci nám nemohou zaplatit náklady v tiskárně. Trochu se na nás - mladé- zapomíná. A to je škoda :-)

Jinak všem pohodové, klidné, láskyplné Vánoce, hodně, ale fakt hodně zdravíčka a sluníčko v duši i na tváři celý rok 2010. To vše a mnohem víc přejí devátáci, kteří pro vás toto číslo vytvářeli rádi.

Všem pusinku :-)